

יום ב', ח' בתשרי תשע"ז (10 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"לפיכך צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה, כאילו חצייו זכאי וחצייו חייב; וכן כל העולם, חצייו זכאי וחצייו חייב: חטא חטא אחד--הרי הכריע עצמו והכריע את כל העולם כולו לכף חובה, וגרם להם השחתה; עשה מצוה אחת--הרי הכריע את עצמו והכריע את כל העולם כולו לכף זכות, וגרם להן תשועה והצלה." [רמב"ם, הלכות תשובה פרק ג' הלכה ח']

הרב **שלום זיידן** שליט"א מגולדרס גרין שבלונדון, ניאות לשתף אותנו בחוויה רגשית עזה שעברה עליו **בערבו של יום כיפור** [בשנת] ה'תש"ן (1990).

...

"עד לפני כעשר שנים שימשתי כרב בקהילה בדרום אפריקה. באחד מן הימים שבין ראש השנה ליום כיפור התכוננתי לצאת לעיירה סמוכה לקהילתי, כדי למסור שם שיעור. רגע לפני צאתי, נשמע צלצולו של מכשיר הטלפון. מן העבר השני של הקו דיבר נציג של בנק הדם. אני נמנית על רשימה של יהודים שהתנדבו לתרום דם בעת הצורך, וכעת, כך סיפר הפקיד, נוצר מחסור חמור בדם, ולפיכך אני מתבקש להופיע בדחיפות במשרדיהם ולתרום דם. אני נחשב כתורם דם "נלהב". ב"ה, עד היום תרמתי דם למעלה מ-200 פעמים, אך הפעם בקשתי מן הפקיד שינסה למצוא תורם אחר, מאחר שזמני דחוק ביותר.

נסיונותיו של הפקיד לא צלחו. התקשרתי לראש הקהילה שבה הייתי אמור למסור שיעור והודעתי לו, כי עקב המקרה הדחוף אני נאלץ לערוך שינוי בלוח הזמנים שלי. נסעתי לבנק הדם ושם הוברר לי, כי חומר מסויים שבדמי יבודד, כדי להעלותו בגופו של חולה סרטן שחיי תלויים על בלימה. בערב יום כיפור, בצהרי יום ראשון, ישבתי בביתי והתכוננתי לדרשת יום כיפור אותה הייתי צריך לנאום לפני קהל עדתי. ספרים רבים נערמו על שולחני, משמאל ומימין, חוברות וקונטרסים, מאמרי מוסר וחיבורים שונים, אך משום מה לא עלה בידי למצוא מסר רעיוני חד, קצר וקולע, שעל ידו אוכל להתחבר אל הקהל ולדבר על לבם "שפרו מעשיכם".

אותה שעה נשמעו דפיקות קלות על דלת ביתי. דפיקות חלשות ומהוססות. על המפתן עמדה ילדה קטנה, צנומה, חולה, פניה חיוורות ובידה עציץ פרחים. ליבי החל דופק בפראות, והיא אמרה בשלווה: "**כבודו. תודה רבה על תרומת הדם שתרמת עבורי, אנא קבל את העציץ כתשורה סמלית**". דמעות זלגו מעיני וגרוני נשנק, באומרי "אין צורך, ילדתי, לא עשיתי מאומה", והיא החזירה: "אבל, תודה רבה וא-גוט'ן יום טוב [חג שמח]". "היי בריאה ילדתי", השבתי לה, "ויברכך הא-ל ממעונו".

שבתי לחדרי, ובראשי היתה מונחת הדרשה הטובה ביותר ליום כיפור שיכול הייתי להעלות בדעתי. "כולכם יודעים", אמרתי בעמדי לפני הקהל ביום הכיפורים, "את מאמר חז"ל שבראש השנה צדיקים גמורים נכתבים לאלתר לחיים, גם דינם של הרשעים הגמורים נחתם לאלתר, ואילו הבינוניים תלויים ועומדים עד שלהי יום הכיפורים. **כל מעשה טוב שיעשו, כל דקת לימוד**

"כְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כִּן רָאִינוּ--בְּעִיר-ה' צָב-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנֵנָה עַד-עוֹלָם סֶלָה."

מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל

יום ב', ח' בתשרי תשע"ז (10 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תורה שיזכו ללמוד, עשויים להטות את הכף לטובה. לעיתים, מעשה הנראה קטן בעינינו, תוצאותיו גדולות ואדירות מימדים ומי ישורן. סיפרתי להם בהתרגשות על תרומת הדם שהצילה את חייה של הילדה הקטנה, כדי להמחיש להם מה כוחו של מעשה טוב אחד, ועד כמה השפעתו עצומה ותוצאותיו מבורכות.

אין אנו יודעים את מספר המעשים הטובים אותם אנו זקוקים לעשות כדי להטות את הכף. עלינו להתייחס לכך כאל תרומת דם לחולה אנוש. כל טיפה חשובה. כל מנה בכוחה להטות את הכף ולהשיב את נפשו של החולה המתייסר, להעמידו על רגליו ולהבריאו.

[מקור]

לכל משפחת קוראי הדף –
ברכותינו מעומק הלב לגמר חתימה טובה ולשנה טובה!
ברגשי כבוד,
ברכה, מרדכי וב"ב

"כֹּאשֶׁר שָׁמַעְנוּ כִּן רָאִינוּ--בְּעִיר-ה' צָב-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנֶנֶה עַד-עוֹלָם סֶלָה."

מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל